Dosarul nr. 1-52/2024

S E N T I N Ţ Ă
În numele Legii

22 octombrie 2024 or. Sîngerei

Judecătoria Bălți sediul Sîngerei
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei
Judecătorul Malcoci Iurie
Grefier Andriuță Felicia
Cu participarea:
Procurorului Rauh *****
Avocatului Negru Elena
a examinat în şedinţa de judecată publică cauza penală de învinuirea lui:

Balica Ala *****, născută la *****, originară din sat. ***** raionul *****, locuitoare al or. ***** str. ***** ***** cetățeancă al R.M. moldoveancă, studii medii, nesupusă serviciului militar, celibatară, neangajată în cămpul muncii, IDNP *****,

în săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal.
Termenul de examinare a cauzei: 04.04.2024 - 22.10.2024.

Procedura de citare legal executată.
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,-

c o n s t a t ă:

Balica Ala, la data de 23 decembrie 2023, în jurul orelor 17.00, intenționat, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, cu scopul neexecutării măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie, știind cu certitudine că la 21 septembrie 2023, în privința ei, de către Judecătorul Judecătoriei Bălți sediul *****, Hristina Craveț, a fost prelungită măsura de protecție încă pe un termen de 90 de zile, începînd cu data de 03 octombrie 2023, prin care a fost obligată pentru o perioadă de trei luni să stea departe de locuința victimei, cet. Novoloacă Ludmila *****, născută la ***** și copii minori *****, născut la ***** și *****, născută la *****, amplsată pe adresa or. *****, str. *****, ***** să stea departe de locul aflării victimei la o distanță mai puțin de 200 de metri, de a nu se apropia de locul de muncă al vicitmie, de locul de studii al copiilor și alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează, excluzînd și orice contact visual cu ea, a vizitat-o pe vicitma cet. Novoloacă Ludmila *****, la domiciliul acsteia situate pe adresa or. *****, str. ***** nr. 3.

În ședința de judecată, Balica Ala nu s-a prezentat, deși a fost citată legal, fapt ce a servit temei ca aceasta să fie anunțată în căutare, drept urmare instanța, conform prevederilor pct.1) alin.(2) art.321 CPP a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatei.

La demersul acuzatorului de stat, în temeiul art.368 alin.(1) pct.2) CPP, au fost date citirii declarațiile inculpatei Balica Ala date în cursul urmăririi penale în calitate de învinuit (f.d.47), cînd a declarat că, recunoaște parțial vinovăția în cele incriminate, alte declarații a refuzat a face.

Necătând la faptul că inculpata a recunoscut vina în cadrul urmăririi penale parțial, vinovăția acesteia este dovedită în volum deplin prin următoarele probe examinate în ședința de judecată:

- declarațiile martorului Novoloacă Liudmila, care fiind audiată în ședința de judecată sub jurământ a declarat că, inculpata Balica Ala este fiica sa, cu ultima este în relații tensionate. Din cauza comportamentului agresiv al fiicei s-a adresat organelor de poliție, concomitent solicitând și emiterea ordonanței de protecție de la acțiunile fiicei. De către Judecătoria Sângerei a fost eliberată ordonanța de protecție, prin care fiica a fost obligată de a nu se apropia de locuința ei și de nepoți. Necâtând la aceasta, în perioada acțiunii ordonanței de protecție, adică la 23.12.2023 fiica a venit la domiciliul ei și a amenințat-o cu răfuială fizică și cu moartea, numind-o cu cuvinte necenzurate, despre ce ea a anunțat poliția.

- Procesul-verbal privind constatarea comiterii infracțiunii din 27.12.2023, întocmit de ofițerul superior de sector al SP nr. 1 *****, Mihail Cotos. (f.d.3);
- Raportul despre primirea informației referitoare la infracțiuni și incidente din 23.12.2023, precum că, la data de 23.12.2023 s-a adresat Novoloacă Ludmila, care a comunicat că fiica Balica Ala a încălcat ordonanța de protecție. (f.d.5);
- Procesul-verbal de cercetare la fața locului din 23.12.2023, efectuată în gospodăria cet. Novoloacă Ludmila. (f.d.6);
- Planșa fotografică. (f.d.7-9);
- Plîngerea cet. Novoloacă Ludmila. (f.d.10);
- Copia încheierii privind aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie nr. 2o/pr-9/2023 din 21.09.2023. (f.d.12-13);
- Odonanță privind prelungirea măsurilor de protecție din 21.09.2023. (f.d.14);
- Copia dispoziției nr. 02, cu privire la instituirea custodiei asupra copiilor minori, din 0.01.2023. (f.d.23);
- precum și alte documente ale cauzei, care coroborate cu declarațiile inculpatului constituie probe utile, pertinente și concludente ale cauzei și formează un ansamblu probator ce confirmă totalmente vinovăția inculpatului, fiind puse de instanță la baza sentinței.

Astfel, analizând probele cercetate în şedinţa de judecată prin prism prevederilor art. 101 CPP, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciat din punct de vedere al pertinenţei, concludentei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toat probele in ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanța de judecată călăuzindu-se de lege, a ajuns la concluzia că învinuirea formulată inculpatei Balica Ala și susținută de către acuzatorul de stat și-a găsit confirmarea, fapt prin care instanța reține că prin prisma art. 389 Cod de procedură penală va adopta o sentință de condamnare.

Astfel, reieşind din cele expuse şi în conformitate cu prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 din Codul de procedură penală, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunțios prin prisma admisibilității, pertinenței, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, instanţa consideră că vinovăţia inculpatului Balica Ala de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acțiunile acesteia corect au fost încadrate conform prevederilor art. 320[1] Cod penal - *Neexecutarea intenţionată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie”*

Instanţa de judecată ține a menționa că, potrivit prevederile art. 120 din Constituție, este stipulat în mod exhaustiv obligativitatea respectării sentinţelor şi a altor hotărîri definitive ale instanţelor judecătoreşti, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentinţelor şi a altor hotărîri judecătoreşti definitive.

Totodată, instanța consideră relevante și constatările CEDO, prin care Curtea Europeană s-a pronunţat în jurisprudenţa sa şi sub aspectul obligativităţii hotărârii judecătoreşti, statuând că „dreptul la un tribunal garantat de articolul 6 alin.1 din Convenţie ar fi iluzoriu, dacă ordinea juridică internă a unui stat contractant ar permite ca o hotărâre judecătorească definitivă şi obligatorie să rămână inoperantă în detrimentul unei părţi. Executarea unei sentinţe, a oricărei instanţe, trebuie considerată ca făcând parte integrantă din „proces" în sensul articolului 6" (SC Ruxandra Trading contra României, Hornsby contra Greciei).

La fel, instanța conchide că executarea unei hotărâri judecătoreşti reprezintă ultima etapă a procesului judiciar şi constituie un drept consfinţit cumulativ de articolele 20 şi 120 din Legea Supremă. Un act executoriu neexecutat sau, altfel zis, o justiţie formală nu poate să asigure atingerea scopului de bază – protejarea drepturilor şi libertăţilor omului, proclamate de actele normative naţionale.

Este de menționat că, potrivit practicii judiciare naționale și jurisprudenței CEDO, scopul ordonanței de protecție este de a proteja victima de agresor pe termenul stabilit de instanță.

În asemenea cazuri, când se eliberează în privința victimei o ordonanță de protecţie, întotdeauna interesul statului de a proteja victima prevalează asupra oricăror drepturi ale agresorului, cum ar fi : dreptul la proprietate (chiar dacă anume agresorul este proprietarul casei – el se îndepărtează imediat din casă, chiar şi în situaţia când nu are alt adăpost), dreptul la viața privată și de familie (agresorul se îndepărtează imediat din familie, urmând să-şi valorifice dreptul de a-și vizita copii în aşa mod încât să nu fie încălcată ordonanţa de protecţie). (Cauza Eremia c. Republicii Moldova, cererea nr. 3564/11 din 28 mai 2013).

Potrivit doctrinei penale, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 320^1 din Codul penal, îl constituie relațiile sociale cu privire la prevenirea neexecutării măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenţei în familie.

Sub acest aspect, instanța de judecată ține a menționa faptul că, la la 21 septembrie 2023, în privința lui Balica Ala, de către Judecătorul Judecătoriei Bălți sediul Sîngerei, Hristina Craveț, a fost prelungită măsura de protecție încă pe un termen de 90 de zile, începînd cu data de 03 octombrie 2023, prin care a fost obligată pentru o perioadă de trei luni să stea departe de locuința victimei, cet. Novoloacă Ludmila și copii minori *****, născut la ***** și *****, născută la *****, amplsată pe adresa or. *****, str. *****, ***** să stea departe de locul aflării victimei la o distanță mai puțin de 200 de metri, de a nu se apropia de locul de muncă al victimie, de locul de studii al copiilor și alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează, excluzînd și orice contact visual cu ea, a vizitat-o pe vicitma cet. Novoloacă Ludmila, la domiciliul acesteia.

Potrivit actului de sesizare a instanței de judecată, este de remarcat că, faptele imputate lui Balica Ala au fost comise în cadrul termenului de valabilitate a ordonanței de protecție stipulat de instanța de judecată, astfel cel din urmă a sfidat această obligație imperativă ce în consecință a dat naștere raportului juridic de conflict prevăzut de art.320^1 CP.

Latura obiectivă a infracţiunii analizate constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin neexecutare sau eschivare de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

Modalităţile normative cu caracter alternativ sunt: - neexecutarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie; eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie. Ambele modalități enunțate se reduc la refuzul - expres sau tacit - de a executa măsurile stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie.

În desfășurarea și analiza juridică a laturei obiective, instanța de judecată accentuiază că întradevăr în acțiunile lui Balica Ala se constată cu certitudine neexecutarea măsurilor stabilite de instanţa de judecată în ordonanţa de protecţie a victimei violenţei în familie, de rînd cu această concluzie, acest fapt se dovedește și prin declarațiile martorului Novoloacă Ludmila.

Prin urmare reieșind din depozițiile persoanelor sus menționate precum și a probelor scrise cercetate și puse la baza sentinței, instanța cu deplină fermitate susține că învinuirea formulată dispune de o suficientă precizie astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei consecințele ei, ce au dus la lezarea caracterului obligatoriu al actului de justiție (ordonanța de protecția din 21.09.2023).

În ce privește latura subiectivă a infracţiunii prevăzute la art. 320[1] CP, aceasta se caracterizează prin intenţie directă.

Motivele infracţiunii în cauză se exprimă în: ură, recalcitranţă, indolenţă, etc, așadar, instanţa găseşte că acţiunile inculpatului au fost comise cu intenţie directă, deoarece cunoștea cu certitudine despre ordonanţa de protecţie din 21.09.2023, fiindu-i în acest sens explicat și faptul că nerespectara de către agresor a prevederilor stabilite a prezentei ordonanțe se pedepsește în conformitate cu legislația în vigoare, însă din motiv de nepăsare, a încălcat interdicțiile impuse spre executare, ca rezultat acțiunile date corect au fost încadrate în cadrul componenței de infracțiune prevăzut de art. 320[1] CP.

Inculpatul întrunește calitatea de subiect al infracţiunii prevăzute la art. 320[1] CP, fiind persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani.

Calificând acţiunile inculpatei Balica Ala, la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atît sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcare, cît şi prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, instanţa de judecată va ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul săvîrșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum şi de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

Astfel, inculpata Balica Ala a fost găsită vinovată de săvîrşire infracţiunii prevăzute de art. 320[1] Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de pînă la 4 ani.

Potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, infracţiunea comisă de către inculpata Balica Ala este calificată ca fiind mai puțin gravă.

Totodată, la stabilirea categoriei pedepsei instanţa de judecată i-a în consideraţie că, conform art. 61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată ţine cont și de prevederile art. 75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul săvîrșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului și de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

În acest sens instanța reține că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracţiunii.

Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracțiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Cu referire la prevederile art. 76 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Balica Ala.

Cu referire la prevederile art. 77 alin. (1) Cod penal, instanţa de judecată nu a reținut careva circumstanțe atenuante în sarcina inculpatului Balica Ala.

La fel, instanța reține că, spre deosebire de pedepsele cu închisoare sau amendă, care pot fi aplicate coercitiv indiferent de voinţa infractorului, sancţiunile şi măsurile comunitare necesită cooperarea acestuia pentru a-şi atinge scopurile, de aceea munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea pedeapsă. Neconstatarea acceptului inculpatului la executarea unei asemenea pedepse apriori poate duce la stabilirea unei pedepse care nu va fi executată, deci va fi aplicată o pedeapsă care nu va influenţa asupra corectării şi reeducării inculpatului, criteriu obligatoriu prevăzut de art.75 Cod penal pentru individualizarea pedepsei și o atare pedeapsă ulterior va fi înlocuită cu o altă pedeapsă mai gravă.

Din considerentele indicate şi ţinînd cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa inculpatei Balica Ala să fie stabilită sub formă de închisoare.

Potrivit prevederilor art. 90 alin. (1) din Codul penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvârşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanţa de judecată, ținând cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanţa de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnaţi cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei îl exercită organele competente, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv.

Astfel, ținând cont de circumstanțele pricinii și persoana celui vinovat, instanța consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, de aceia constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 90 din Codul penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru faptele

comise, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanței, un comportament adecvat al inculpatei, dacă în termenul de probă ea nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nefiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Ala Balica nu prezintă pericol social sporit şi corectarea ei este posibilă fără a fi izolată de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpata Ala Balica, fixând pentru ea un termen de încercare pe o durată de 2 (doi) ani.

În conformitate cu alin. (1) art. 84 Cod penal al RM, dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate. Alin.(4) al aceluiaș articol stipulează că, conform prevederilor alin.(1)–(3) se stabileşte pedeapsa şi în cazul în care, după pronunţarea sentinţei, se constată că persoana condamnată este vinovată şi de comiterea unei alte infracţiuni săvîrşite înainte de pronunţarea sentinţei în prima cauză. În acest caz, în termenul pedepsei se include durata pedepsei executate, complet sau parţial, în baza primei sentinţe.

Instanța constată că prevederile enunțate mai sus sunt aplicabile față de inculpata Balica Ala, care anterior a fost condamnată prin sentința Judecătoriei Bălți din 02 aprilie 2024 în baza art.320/1 Cod penal la închisoare pe termen de 2 ani, conform art.90 Cod penal cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Acțiune civilă nu a fost înaintată. Măsură preventivă în privința inculpatei nu a fost aplicată. Corpuri delicte pe caz nu au fost recunoscute.

În conformitate cu art.art. 61, 67, 75-77, 84 Cod penal, art.art. 382-389, 392-395 Cod de procedură penală, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Balica Ala ***** se recunoaște vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320/1 din Codul penal şi în baza acestei Legi se stabilește acesteia pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni.

În temeiul art. 84 alin. (1)-(4) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință a adăuga parțial partea neexecutată a pedepsei, aplicată prin sentința Judecătoriei Bălți din 02 aprilie 2024 în baza art.320/1 Cod penal, stabilindu-i lui Ala Balica pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani 3 (trei) luni.

Conform art. 90 din Codul penal, executarea pedepsei aplicate faţă de Ala Balica se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 (doi) ani, dacă, în acest termen, condamnata nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin comportare exemplară va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Controlul asupra comportării condamnatei se pune în sarcina organului de probațiune din a cărei rază teritorială își are domiciliul.

Sentinţa poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Bălţi în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul Sângerei.

Pronunțată în ședință publică la data 22 octombrie 2024.

Preşedintele şedinţei,

Judecătorul Malcoci Iurie